

Sürmenaj Bir İmge Günün Menüsü

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 26 Temmuz 2019

“Korkmuyorum artık solmaktan
Solmaktan ve solgunluktan
Gelmişim nerelerden böyle
Kurumuş bir dere yatağı gibi
Ya da pek kurumamış da
Baygın, hasta ya da can çekişen.”
(Edip Cansever)

Sürmenaj bir imge, gün'ün menüsü
Aykırlığın da tebessümü, azizim
Canhıraş bir telaşla hala dayanmaksa yere göğe
Çok geç artık çok geç
Elemin şafağında renkler büzüşürken
İçimde devasa bir rahmet
Sözüm ona aşkın coşkusu.

Neyin muhtevası neyin?
Debdebeli gölgelerin ikramı mı da
Sefasını sürüyor hümayun?
Ve de
Bayat satırlarda karın tokluğuna
Her bir şiir her bir hikâye.

Müspet ya da menfi bir destur
Yüklendiğim anbean
Aşk geçtim azizim
Nedir bu ruhun karası ve gözlerimde kara delik?
Tapınan hangi cins imge ise
Şiire çengi olsa olsa
Ruhun yankısı
Her duyulmazlığında tapınan evrene
Her sükûneti aslında bir isyan iken içinde.

Zanlar, azizim ve de zamlı düş tarifem:
Ahkâm kesen bir rota

Neye meyletsem günden geceye...
Belki de bir rabıta
Közünde ölümün müstesna bir gölge
Hibe ettiğim bir rayiha
Çiçeklerin surunda yanıldığım hece hece
Açmayı bekleyen de bir gonca
Boca ettiğim kendimce her sefil günce
Telaşla sarıldığım
Belki de unutulmuşluğun girdabında
Şehirler yasarken;
Şiirler de yaslarken sırtını okuyucuya
Aşk eleyen gözlerinde bilinmez
Atıştığım rüzgârla
İçimdeki mezar bekleyen sinsice.

Beklediğim de yok hani
Hele ki beklendiğim tarafınca
Sırların gözünde arpacık çıktı çikalı
Sıradanlaştı mademki her acı
Nezdinde şiirin
Gidip de dönmemeli ya da
Dönüp bekasını hüznün sadece
Boca etmeli.
Körü körüne inanmakla meşhur şiir ve şair
Debdebeli bir ölümü de hak etmeli
Martavalı ömrün
Delip geçerken sakilce.